Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΔΙΑ ΤΟ ΖΟΥΕΖ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σω τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπί τινος σημείου: Πιθανῶς νὰ λεχθῇ, ὅτι προετοιμασίαι μόνον δύνανται νὰ γίνουν διὰ τὴν κίνησιν τῶν στρατευμάτων πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀπειλῆς. Πιθανῶς το πρᾶγμα νὰ εἶναι στρατηγικῶς ὀρθόν.

Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως εἶναι λίαν ἐπικίνδυνον. Ὅταν ἡ ἔντασις αὐξάνῃ καὶ ὁ κίνδυνος ἀπειλῇ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ λεχθῇ εἰς μίαν μικρὰν χώραν ὅτι «πρέπει νὰ συμφωνήσετε, ὅτι ὁ κίνδυνος ἀπειλεῖ καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσετε νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν χώραν σας καὶ νὰ συμμερισθῶμεν τὴν ἀπειλὴν τοῦ κινδύνου». Εἶναι δύσκολον εἰς οἱανδήποτε χώραν νὰ συμφωνήσῃ εἰς τοῦτο. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν περίπτωσιν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην πρὸ τοῦ πολέμου τούτου. Ἦτο ἀδύνατον εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν ἔστω καὶ τὰς ἀναπαραιτήτους συνομιλίας τῶν ἐπιτελείων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπέτρεπον εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς Γάλλους Συμμάχους μας νὰ παράσχωμεν προστασίαν εἰς τὰ μικρὰ κράτη.

Ὅσον μικροτέρα εἶναι ἡ δύναμις ἑνὸς κράτους τόσον μεγαλυτέρα εἶναι ἡ ἐλπὶς ὅτι τὸ δρέπανον τοῦ πολέμου θὰ ἀντιπαρέλθῃ ἀπὸ αὐτό.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἥντεν εἶπε ὅτι τὸ Αἰγυπτιακὸν ζήτημα θὰ εἶναι μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ὁ κ. Μπέβιν.

—Πολλάκις, προσέθεσε, διαδοχικαὶ Ἀγγλικαὶ Κυβερνήσεις εἶχον ἐκφράσει τὴν πρόθεσιν ἀπομακρύνσεως τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Αἰγύπτου. Ἀλλ' ἡ Αἴγυπτος δὲν δύναται πράγματι νὰ εἴπῃ ὅτι ἦτο σχῆλμα τῆς Μ. Βρεταν ίας ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης τοῦ 1936 ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀπομάκρυσιν τῶν στρατευμάτων ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων.

Ὁ κ. Ἥντεν ὡμίλησεν ἐν συνεχείᾳ περὶ τῶν τεχνικῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας συναντᾷ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν στρατευμάτων καὶ προσέθεσε:

—Δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν ὅτι ἦτο ἐξαιρετικῶς δύσκολον ἀμέσως μετὰ τὸν Ἰαπωνικὸν πόλεμον νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν ἐκκένωσιν ταύτην. Ἂν αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερπηδηθοῦν διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀτομοκρύνσεως, δὲν θὰ ἀντιμετωπίζαμεν σήμερον τὰς ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζομεν.

Καταλήγων ὁ κ. Ἥντεν εἶπεν ὅτι ἂν ἦτο εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Μπεβιν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ πράξῃ θὰ ἦτο: Νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἀποσυρθοῦν τελείως ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων τὰ στρατεύματα πρὸς τὴν ζώνην τῆς διώρυγος. Τοιουτοτρόπως θὰ ἐμειοῦτο ἡ ἔξαψις.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μπέβιν.

Οὗτος ὑπέμνησε τὰς δυσκόλους περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐνήργει πάντοτε ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ συνέστησεν, ὅπως μὴ τίθεται τὸ κομματικὸν συμφέρον ὑπεράνω τοῦ ἐθνικοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισε τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει τὸ ζήτημα τῆς Αἰγύπτου. Ὁ κ. Μπέβιν ἐβεβαίωσεν, ὅτι συνέστησεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου, διότι, κατόπιν ὡρίμου σκέψεως, ἔκρινεν ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ, μὴ ἐπηρεασθεὶς ἐκ τῶν συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐν Παρισίοις ἢ ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου γεγονότος τοῦ εἴδους τούτου. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ, εἶπεν, ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀπόφασις, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ληφθῇ, εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῆς δυνάμεως. Τοῦτο θὰ ἦτο σοβαρὰ παραβίασις τῆς συνθήκης τοῦ 1936.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν γνώμην τῶν ρητόρων τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της καὶ κατόπιν νὰ ἀποφασίσῃ μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἀντικαταστήσῃ ταῦτα.

—Ἂν, προσέθεσεν, οὐδὲν δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ στρατεύματα ταῦτα πρὸς προστασίαν τῆς μεγάλης ταύτης ἀρτηρίας εἶναι τελείως ἀληθὲς ὅτι ἡ συνθήκη πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα. Ἡ Αἴγυπτος δύναται μόνον νὰ τὴν καταγγείλῃ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ τὴν ἔθετεν εἰς δεσχερῆ κατάστασιν, διότι ἡ συνθήκη αὐτὴ εἶναι τιμωτάτη.

Συνεχίζων τὸν λόγον ὁ κ. Μπέβιν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Βρετανικὸν γόητρον παρὰ τῷ Μουσουλμανικῷ κόσμῳ εἶναι σήμερον πολὺ ὑψηλότερον ἀπ' ὅ,τι ἦτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

—Εἶμαι τῆς γνώμης, προσέθεσεν, ὅτι πρέπει μᾶλλον νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην παρὰ νὰ κάμνωμεν χρῆσιν τῶν ὅπλων (ἐπευφημίαι ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν). Δὲν νομίζω ὅτι ἡ νοοτροπία τοῦ Χίτλερ ἁρμόζει σήμερον.

Προηγουμένως ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐπέμεινε νὲ ἐπὶ τοῦ ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ κρατῆται ἡ διώρυξ τοῦ Σουὲζ ἀνοικτή, ἂν τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα δὲν εὑρίσκονται μονίμως εἰς τὴν περιοχήν της.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ - ΤΡΕΠΕΚΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς προεκλήθη ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Τρεπεκλῆ. διαμαρτυρηθέντος ἀρχικῶς μὲν προς τὸν πρωθυπουρόν, μὲ τὸν ὁποῖον συνηντήθη συμπτωματικῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸν κ. Μαυρομιχάλην διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀθρόαν ἀποστράτευσιν ἀξιωματικῶν τῆς ἀνωτάτης ἱεραρχίας τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς σφαγήν. Ἡ συζήτησις μεταξὺ ὑπουργοῦ καὶ Τρεπεκλῆ διεξήχθη εἰς ἐντονώτατον τονον. Ἀργὰ τὴν νύκτα ὁ κ. Τρεπεκλῆς εἰδοποιήθη τὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Α! Σώματος Στρατοῦ.

ΝΕΟΣ ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὴν Ἀνωτέρα Διοίκησιν Χωρ)κῆς Πελοποννήσου τοποθετεῖται ὁ συνταγματάρχης Γ. Παπᾶς.

Η ΒΟΥΛΗ ΔΙΑ 209 ΕΝΑΝΤΙ 344 ΠΑΡΕΣΧΕ ΨΗΦΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ο κ. ΧΕΛΜΗΣ ΘΕΩΡΕΙ ΤΟΥΤΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν Β. 3ε6 μ. μ. ἤρχετο ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς. Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ καὶ ἀνακοινοῦνται διάφορα ἀναφορά μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν, ὁ ὁποῖος διὰ ψηφίσματός του ζητεῖ τὴν κατάπαυσιν τῶν διώξεων τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἠ. Ἠπείρου, τὴν τελείαν ἕνωσιν τῆς Δωδεκανήσου καὶ τὴν πλήρη ἐκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν μας πόθων.

Ὁ κ. Παπανδρέου ζητεῖ ὅπως κατατεθῇ ὁλόκληρος ὁ φάκελλος, ὁ ἀφορῶν τὸν Ὀργανισμὸν Ἐμπορίου.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Ἐσκιβάρης, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

—Κύριοι βουλευταί. Εἶμαι εὐτυχής, ὅτι, τερματίζων τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία ἐπὶ 30 ὁλοκλήρους ὥρας ἀπησχόλησε τὴν ἐθνικὴν ταύτην τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν, τερματίζων, λέγω, τὴν συζήτησιν αὐτήν, νομίζω ὅτι δὲν ἔχω πολλὰ νὰ προσθέσω εἰς ὅσα διατῶν προγραμματικῶν δηλώσεων ἡ Κυβέρνησις ἐξήγγειλε πρὸς τὴν Βουλήν. Χαιρετίζω μετ' ἰδίας αὐτέρας ἱκανοποιήσεως τὴν γενομένην ἐξονυχιστικὴν ἐργασίαν ἐκ μέρους τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων. Μία Βουλή, προελθοῦσα ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν μετὰ 10ετῆ ὁλόκληρον στέρησιν ἐκπροσωπήσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας ἦτο ἀπολύτως δικαιολογημένον, ὅπως, εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις, δώσῃ τὴν ἔκτασιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν τὸ Σῶμα ἔκρινεν ἀναγκαίαν. Δὲν θέλω οὔτε ἐπιθυμῶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ εἰσέλθω εἰς οὐδεμίαν λεπτομέρειαν τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως. Ἡ συζήτησις διὰ τὴν Κυβέρνησιν κατέδειξεν ὡρισμένα γεγονότα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν αὐτὴ παρὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Τὸ κυριώτερον γεγονὸς εἶνε, ὅτι, κατὰ τὴν γενομένην αὐτὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησαν ἀλληλοδιαδόχως 3 ἀντιπρόσωποι ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ 232 συμπολιτευόμενοι, κατεδείχθη, ὅτι αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐκφράζουν πράγματι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ὅ,τι τὸ Ἔθνος ἐκ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀνέμενεν. Αἱ ἐπικρίσεις ἐστράφησαν κυρίως οὐχὶ ἐπὶ τῶν τεθέντων ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ἠμφισβητήθη, ἀλλὰ διότι ἐθεωρήθησαν τινὰ ἐξ αὐτῶν ὡς ἀτελῶς διωρισμένα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Διεξήχθη δὲ περαιτέρω ἡ συζήτησις περὶ τοῦ πῶς καὶ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιωχθοῦν οἱ διάφοροι σκοποί, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἔργον της. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς προγραμματικάς της δηλώσεις δὲν προέβη εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῶν διαφόρων ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας θέλει νὰ λάβῃ καὶ θέλει νὰ εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, τοῦτο ἔπραξε διότι τὸ Ἀκόμα τοὐλάχιστον καὶ πέραν τοῦ ἔτους εἰς ἐπανειλημμένας δηλώσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ προγράμματός του ἐξέθεσεν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ὅλας ἐκείνας τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς γνώμας του, αἱ ὁποῖαι ἀλλοστε καὶ ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ.

Νομίζω ὅτι, τόσον τὸ πρόγραμμα, ὅσον καὶ αἱ διακηρύξεις, ὡς καὶ αἱ προγραμματικαὶ πρόκειται γκοὶ λύσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ μεταξὺ Ἀκόμα κόμματος καὶ λαοῦ συμβόλαιον, δίδουν τὰς λύσεις τῶν διαφόρων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐθίγησαν, εἴτε ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἴτε ἐκ τῶν συμπολιτευομένων βουλευτῶν. Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δέον νὰ ἐμμείνῃ ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν αὐτῆς δηλώσεων, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι μία Βουλὴ προερχομένη ἐκ τῶν πρόσφάτων ἐκλογῶν, κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον ἀνανεωμένη εἰς τὰ στελέχη της, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ μεγάλος ἀριθμὸς, περὶ τοὺς 80 βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὰς διαφόρους παρατάξεις καὶ ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντίστασιν, ἡ ὁποία οὕτω πως ἐκπροσωπεῖται πληρέστατα εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ καὶ εἰ δικώτερον ἐν τῷ ἐθνικῷ κόμματι, τὸ ὁποῖον παρίσταται εἰς τὴν Βουλὴν ἐπίσης, ἐλπίζω, λέγω ὅτι μία τοιαύτη Βουλὴ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ ζητήματα τοῦ Ἔθνους ἐν τῇ κατευθύνσει ἐκείνῃ τὴν ὁποίαν ἐνώμισεν ἡ Κυβέρνησις, ἡ προελθοῦσα ἐκ τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας, ὅτι θὰ εἶνε ἡ δέουσα, διὰ νὰ λύσῃ καὶ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ δημοσιονομικὸν καὶ τὸ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀνόρθωσιν (χειροκρότήματα). Ὑπάρχουν θέματα, τὰ ὁποῖα πρὸς στιγμὴν ἐθεωρήθη ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ χωρίσουν ριζικῶς τὴν Βουλήν. Ἐν τῶν θεμάτων αὐτῶν ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὡς «θέμα καυστικόν». Νομίζω ὅτι καὶ αὐτὸ παρακάμπτεται εὐκόλως, δοθέντος ὅτι ἡ σχετικὴ συζήτησις θὰ ἦτο εὐχερὲς ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ διεξαχθῇ διὰ τὴν καθορισμὸν τῆς διατυπώσεως τοῦ ἐρωτήματος, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ εἰς τὸν λαὸν διὰ τὸ δημοψήφισμα, κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῇ εὐθύς ὡς ἡ Κυβέρνησις καλέσῃ τὴν Βουλήν, ὅπως διὰ τοῦ ψηφίσματος καθορίσῃ τοὺς ὅρους τοῦ δημοψηφίσματος. Νομίζω κατόπιν τούτων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται πράγματικαὶ μετὰ πεποιθήσεως νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Σώματος, τὴν ὁποίαν καὶ ζητεῖ σήμερον διὰ τῆς ψηφοφορίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῶ τεεντὸς ὀλίγου.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κύριοι βουλευταί, κατὰ τὴν σημερινὴν δευτερολογίαν του ἀπεκομίσαμεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν οὐσιῶδες προσέθεσεν εἰς τὰς ἀρχικὰς προγραμματικάς του δηλώσεις καὶ διὰ τοῦτο δὲν θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον ὅπως καὶ ἡμεῖς λάβωμεν ἐκ νέου τὸν λόγον. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅταν προσκομισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ ψήφισμα τῆς προκηρύξεως τοῦ δημοψηφίσματος νὰ ἀναπτύξωμεν εὐρύτατα τὰς ἀπόψεις μας καὶ θὰ λάβωμεν τὸν λόγον καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, ἰδίως ἐπὶ τοῦ μεγάλουθέματος τῆς τάξεως. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισημάνωμεν εἶνε, ὅτι ἱκανοποιήσιν ἐδοκιμάσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν εὐρεῖαν συμμετοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν κριτικὴν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ ὀλίγιον διὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς δὲν ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κύρους της. Ἐκφράζομεν τὴν εὐχήν, ὅπως εἰς τὸ μέλλον, ἡγουμένης τῆς πλειοψηφίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεν ἡ πρωτοβουλία τῆς ἐπιθέσεως, ἐξυψωθῇ τὸ ἐπίπεδον τῆς συζητήσεως τῆς Βουλῆς, ὥστε νὰ καταστῇ ἀξίαπῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης.

Ὁ πρόεδρος ἀκολούθως ἀνακοινοῦ ὅτι ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν Καψάλη, Δρύσου, Γρηγορι άδη, Ζαλοκώστα, Μαρκεζίνη, Λυκουρέζου, Παπουτσάνη, Ριζοπούλου, Δεδούση καὶ Γονῆ κατετέθη ἡ κάτωθι πρότασις:

«Ἡ Βουλή, ἀκούσασα τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτῶν συζήτησιν ἐγκρίνει ταύτας καὶ παρέχει τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν Κυβέρνησιν».

Φοῖ παρέχοντες ψῆφον πρέπει νὰ λέγουν «ναὶ» καὶ οἱ μὴ παρέχοντες «ὄχι».

Καλεῖται ὡς ἐκφωνητὴς τοῦ καταλόγου ὁ κ. Μπασάκος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατετέθησαν εἰς τὸ προεδρεῖον αἱ ἑξῆς δηλώσεις· Τοῦ κ. Δημητράτου δηλοῦντος ὅτι θὰ δώσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης, τοῦ κ. Ν. Δαβέρη ὁμοίως, τοῦ κ. Ἠουρκουβασίλη καὶ τῶν κ.κ. Ἀλιβιζάτου καὶ Φωκᾶ.

Εὐθὺς ἀμέσως ἄρχεται ἡ ψηφοφορία.

ΒΑΜΒΙΕΤΣΟΣ: Συμφώνως μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ **1911**, ποὺ ἰσχύει, οἱ ὑπουργοὶ δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων

Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ: Τὸ ζήτημα ἐλύθη ἐπὶ Κυβερνήσεως Στράτου τὸ **1922.**

Διεξαχθείσης ἀκολούθως τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης διαλογῆς, ὁ πρόεδρος ἀνακοινοῦ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

—Ἐπὶ συνόλου ψηφισάντων **344** ἐψήφισαν «ναὶ» **209**, ἐψήφισαν «ὄχι» **113** καὶ παρόντες **22** ἠρνήθησαν ψῆφον. Ἀπουσίαζον **10.**

Ἡ Βουλὴ ὑπεδέχθη διὰ χειροκροτημάτων τὸ ἀποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ κ. Χέλμης ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸν λόγον.

ΧΕΛΜΗΣ: Λαμβάνω τὴν τιμὴν κ. κ. βουλευταὶ νὰ καταθέσω ἐνώπιον τοῦ Σώματος σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως ὀργανισμοῦ διὰ τὴν σύνταξιν προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως. Ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐπέβαλε τὴν κατάρτισιν τοῦ νόμου εἶνε ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ὑπῆρχεν ὄργανον συντονιστικὸν τῶν διαφόρων τομέων, τῶν δεομένων ἀνασυγκροτήσεως Ὑπάρχουν διάφορα προγράμματακατεσπαρμένα εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα. Ἀλλ' ἓν ὄργανον συγκεντρώσεως καὶ συντονισμοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ καταρτίσῃ ἓν γενικὸν πρόγραμμα ἀνοικοδομήσεως, νὰ ἀξιοποιήσῃ, δηλαδὴ εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τὰς ζημίας καὶ τὰς ὀφειλὰς ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν ὑπῆρχε. Προβλέπει λοιπὸν ὁ νόμος τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ὀργανισμοῦ τοιούτου, ὁ ὁποῖος θὰ συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ κατὰ μέρους προγράμματα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν, διὰ νὰ τὰ κατατάξῃ εἰς συνθετικὸν πρόγραμμα ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἀπολύτως χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν μας. Προκειμένου περὶ δανείων τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν, ἰδίως τοῦ δανείου τῶν 25 ἑκατομμυρίων δολλαρίων πρέπει νὰ δυνηθῶμεν νὰ προτάξωμεν ἐκείνας τὰς δαπάνας καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀξιοποίησιν ἐκείνων τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα προηγοῦνται. Αὐτὴν τὴν ἐργασίαν τὴν ἀναθέτομεν εἰς ἕνα ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρμόδια πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τάχιστα θὰ καταρτώσουν συγκεντροῦντα ὅλας τὰς ἐπὶ μέρους αὐτὰς ἐργασίας νὰ καταρτίσουν τὸ γενικὸν πρόγραμμα ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Τὸ νομοσχέδιον θεωρῶ κατεπεῖγον καὶ παρακαλῶ, ὅπως συζητηθῇ καὶ ἐγκριθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

****

Τὴν Κυβέρνησιν κατεψήφισαν τὰ κόμματα τῶν κ.κ. Σοφούλη, Παπανδρέου, Κανελλοπούλου καὶ Βενιζέλου. Ἠρνήθησαν ψῆφον οἱ ἀπαδοὶ τοῦ κ. Ζέρβα.

ΘΑ ΥΠΟΒΛΗΘΟΥΝ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ 424 ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΠΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ Κατὰ τὸν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον ὁ ὁποῖος θὰ διεξαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν Δευτέραν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ συζητηθῇ καὶ ἐπερώτησις διὰ ποῖον λόγον κατηργήθη ὁ νόμος 424 διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος, ἐφ' ὅσον ὑπάσχει Βουλὴ ἐιώπιον τῆς ὁποίας ἠδύνατο νὰ συζητηθῇ ὁ νόμος εδτος.

Ἐπίσης θὰ ἐπερωτηθῇ ἡ Κυβέρνησις διατὶ κατηργήθη ἡ τιμὴ ἀσφαλείας τῶν καπνῶν καὶ διατὶ δὲν ἐβελτιώθησαν αἱ τιμαὶ κατόπιν τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν σιγαρέττων.

Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΛΙΡΑΣ 125000 ΑΓΟΡΑ 130000 ΠΩΛΗΣΙΣ

ΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΚΑΙ ΑΝΩΝΥΜΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Μετὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅπως παύσῃ ἡ πώλησις χρυσῶν λιρῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ περιορισθῇ αὕτη ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς πρωΐας σήμερον διετέθησαν δύο ἀκόμη θυρίδες καὶ τρία ταμεῖα εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀγοράσουν χρυσᾶς λίρας.

Ἡ τιμὴ ἀγορᾶς τῶν χρυσῶν λιρῶν ὡρίσθη σήμερον εἰς 125000 δραχμὰς καὶ πωλήσεως εἰς 130.000. Αἱ συναλλαγαὶ γίνονται ἀπολύτως ἐλευθέρως καὶ ἀνωνύμως, χωρὶς νὰ ζητῆται τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν πελατῶν.

Τὸ μέτρον ἐλήφθη διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς κερδοσκοπίας ἐπὶ τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν χρυσῶν λιρῶν, ἥτις ἀνεπτύχθη τελευταίως μεταξὺ ὡρισμένων κύκλων.

****

Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Ματζαβῖνος προέβη τὴν πρωΐαν εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Διὰ τοῦ καθιερουμένου σήμερον μέτρου οὐδεμία οὐσιαστικὴ ἐπέρχεται μεταβολὴ εἰς τὴν ἀγοραπωλησίαν χρυσῶν νομισμάτων. Πᾶς ὅστις ἐπιθυμεῖ, δύναται ἐλευθέρως καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ ἔναντι ἀμέσου καταβολῆς δραχμῶν πᾶν ποσὸν χρυσῶν νομισμάτων. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι ἡ ἀγοραπωλησία χρυσῶν νομισμάτων, ἀντὶ νὰ γίνεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον, θὰ γίνεται ἐντὸς τῆς Τραπέζης. Τὸ νέον μέτρον ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν πάταξιν τῆς κερδοσκοπίας ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων.

**»Ἀτυχῶς, τὴν τελευταίαν περίοδον ἐπετάθη ἡ προσπάθεια πρὸς ἄγραν πελατῶν. Οὕτω δὲ ἐδημιουργεῖτο ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ ζήτησις λιρῶν πέραν τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῶν συναλλασσομένων. Παρετηρήθη δὲ καὶ χθές, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἐπισήμου Χρηματιστηρίου νὰ πίπτῃ ἡ τιμὴ τῆς χρυσῆς λίρας, λόγῳ ἀθρόας προσφορᾶς ὑπὸ τῶν χρηματιστῶν τῶν πέραν τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς πελατείας των ἀγ